

Sygn. akt II K 564/12

(V Ds. 8/11)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Katarzyna Jamrozy - Szponik

Protokolant Iwona Połczyńska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej delegowanej do Prokuratury Okręgowej w Świdnicy M. K. (1)

po rozpoznaniu dnia 24 czerwca 2015 roku, 10 listopada 2015 roku, 10 grudnia 2015 roku, 23 grudnia 2015 roku, 7 stycznia 2016 roku, 27 stycznia 2016 roku, 29 lutego 2016 roku, 11 kwietnia 2016 roku, 25 kwietnia 2016 roku, 29 kwietnia 2016 roku sprawy

D. K. (1),

syna J. i A. z domu W.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od stycznia 2006 roku do stycznia 2007 roku w Ś., w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wielokrotnie posiadał substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości około 120 gramów o wartości około 4800 złotych oraz około 180 tabletek ekstazy o wartości ok. 1800 złotych, a także środki odurzające w postaci marihuany i haszyszu w łącznej ilości około 60 gramów i wartości około 1800 złotych, w ten sposób, że nabył je od K. G., przy czym nieustaloną część ze wskazanych substancji udzielił innym nieustalonym osobom,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 i art. 58 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk. i art. 12 kk;

M. G. (1),

syna Z. i A. z domu J.,

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

II. w okresie od 1 stycznia 2007 roku do czerwca 2007 roku w Ś., w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą objętą odrębnym postępowaniem karnym, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, oraz wbrew przepisom art. 33-35 i 37, wprowadził do obrotu w znacznej ilości substancje psychotropową w

postaci amfetaminy w ilości ok. 800 gramów o wartości ok. 10.400 zł oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ilości ok. 500 gramów o wartości ok. 9000 złotych, w ten sposób, że nabył je od nieustalonego mężczyzny o imieniu W., a następnie celem dalszej odsprzedaży zbył je T. T. (1), ps. (...), D. F. (1) ps. (...), D. K. (2) ps. (...) oraz innym nieustalonym osobom,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk;

III. w okresie od grudnia 2004 roku do stycznia 2005 roku w Ś., w woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą objętą odrębnym postępowaniem karnym, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, usiłował wprowadzić do obrotu substancję psychotropową w postaci 70 tabletek ekstazy o wartości niemniejszej niż 280 złotych, w ten sposób, że w celu ich sprzedaży udał się w umówione miejsce na spotkanie z A. K., lecz zmierzonego celu nie osiągnął z uwagi na to, że zostały mu one przemocą odebrane przez A. K. oraz K. G.,

tj. o przestępstwo określone w art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii;

D. F. (1) ps. (...)

syna J. i H. z domu H.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

IV. w okresie od stycznia 2007 roku do czerwca 2007 roku w Ś., w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wielokrotnie posiadał substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości około 100 gramów o wartości około 4000 złotych, w ten sposób, że nabył je od M. G. (1), działającego wspólnie i w porozumieniu z inną osobą objętą odrębnym postępowaniem karnym, przy czym nieustaloną część ze wskazanej substancji udzielił innym osobom,

tj. o przestępstwo określone w art. 62 ust. 1 i art. 58 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 2 kk. i art. 12 kk;

T. T. (1)

syna W. i H. z domu Ł.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

V. w okresie od stycznia 2007 roku do czerwca 2007 roku w Ś., w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wielokrotnie posiadał substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości około 120 gramów o wartości około 4800 złotych, w ten sposób, że nabył je od M. G. (1), działającego wspólnie i w porozumieniu z inną osobą objętą odrębnym postępowaniem karnym, przy czym nieustaloną część ze wskazanej substancji udzielił innym osobom,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 i art. 58 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 2 kk. i art. 12 kk;

D. B.,

syna Z. i E. z domu B.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

VI. w okresie od stycznia 2007 roku do czerwca 2007 roku w Ś., w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wielokrotnie posiadał substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości około 30 gramów o wartości około 120 złotych, w ten sposób, że nabył je od innej osoby objętej odrębnym postępowaniem karnym, przy czym nieustaloną część ze wskazanej substancji udzielił innym nieustalonym osobom,

tj. o czyn z w art. 62 ust. 1 i art. 58 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk. i art. 12 kk;

I. oskarżonego D. K. (1) uznaje za winnego, tego że w Ś., w woj. (...) w okresie od 29 czerwca 2006r. do końca grudnia 2006r., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał marihuanę i haszysz łącznie w tym okresie w ilości około 30 g o wartości około 900 zł, a po uprzednim nabyciu w tym okresie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości około 60 g o wartości około 2400 zł oraz ekstazy i amfetaminy pod postacią tabletek o nazwie U. oraz M. łącznie w tym okresie w ilości około 90 sztuk o wartości około 900 zł nieustaloną ilość amfetaminy i tabletek wbrew przepisom wskazanej ustawy około 7 razy udzielił A. Ś. oraz J. O., oraz innym nieustalonym osobom, a pozostałą, nieustaloną część amfetaminy posiadał, tj. występku z art. 62 ust. 1 i art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec D. K. (1) warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;

III. oskarżonego M. G. (1) uznaje za winnego, tego że w okresie od stycznia 2007r. do czerwca 2007r. w Ś., w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru po uprzednim nabyciu od nieustalonej osoby co najmniej 500 g substancji psychotropowej w postaci amfetaminy wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii:

- nieustaloną część z niej wprowadził do obrotu odsprzedając ją: T. T. (1) o ps. (...) oraz D. F. (1) o ps. (...) w nieustalonych ilościach w kwocie nie mniej niż 13 zł za gram, natomiast D. K. (2) w ilości 20 gram za kwotę 800 zł, którzy udzieliłi tę substancję psychotropową kolejnym osobom,

- nieustaloną, pozostałą część amfetaminy udzielił w celu uzyskania korzyści majątkowej w wysokości nie mniejszej niż 13 zł za gram nieustalonym osobom w nieustalonej ilości, tj. występku z art. 56 ust 1 w zw. z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i

za to na podstawie art. 56 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk wymierza mu kary roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

IV. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec M. G. (1) przypadek uzyskanej z przestępstwa opisanego w pkt III wyroku korzyści majątkowej w kwocie 7040 zł;

V. oskarżonego M. G. (1) uznaje za winnego, tego że w nieustalonym dniu w okresie od grudnia 2004r do stycznia 2005r. w Ś., woj. w (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą wbrew przepisom ustawy w celu uzyskania korzyści majątkowej usiłował udzielić P. K. oraz K. G. substancji psychotropowych ekstazy pod postacią 70 tabletek o nazwie m. o wartości 280 zł, w ten sposób, iż w celu ich sprzedaży udał się na umówione miejsce na spotkanie ze wskazanymi osobami lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na to, że zostały mu one przemocą odebrane, tj. występku z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec M. G. (1) w pkt III i V wyroku i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec M. G. (1) warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat;

VIII. oskarżonego D. F. (1) uznaje za winnego, tego że w okresie od stycznia 2007r. do czerwca 2007r. w Ś., w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru po uprzednim nabyciu około 100 g substancji psychotropowej pod postacią amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 2000 zł wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii nieustaloną ilość wskazanej substancji udzielał nieustalonym osobom, a pozostałą, nieustaloną jej część posiadał, tj. występku z art. 62 ust. 1 i art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec D. F. (1) warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat;

X. oskarżonego T. T. (1) uznaje za winnego, tego że w okresie od stycznia 2007r. do czerwca 2007r. w Ś., w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru po uprzednim nabyciu około 120 g substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wartości około 4800 zł, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii nieustaloną ilość wskazanej substancji udzielał nieustalonym osobom, a pozostałą, nieustaloną jej część posiadał, tj. występku z art. 62 ust. 1 i art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. *na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec T. T. (1) warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;*

XII. *oskarżonego D. B. uznaje za winnego tego, że w okresie od stycznia 2007r. do czerwca 2007r. w Ś., w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru po uprzednim nabyciu łącznie nie mniej niż 30 g substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wartości około 1200 zł, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii nieustaloną ilość wskazanej substancji udzielał nieustalonym osobom, a pozostałą, nieustaloną jej część posiadał, tj. występku z art. 62 ust. 1 i art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;*

XIII. *na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec D. B. warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;*

XIV. *zasądza od oskarżonych M. G. (1), D. F. (2), T. T. (1), D. B. po 1/6 poniesionych w sprawie wydatków z postępowania przygotowawczego i po 1/5 wydatków postępowania sądowego, związanych z udziałem oskarżonych w procesie i wymierza im opłaty: M. G. (1) w wysokości 300 (trzystu) złotych, D. F. (2) oraz T. T. (1) w wysokości po 180 (sto osiemdziesiąt) złotych, D. B. w wysokości 120 (stu dwudziestu) złotych;*

XV. *na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego D. K. (1) od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając wydatki postępowania związane z jego uczestnictwem na rachunek Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty.*

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. K. (1) był zatrudniony w klubie (...) w charakterze djeja. W okresie od dnia 29 czerwca 2006r. do końca grudnia 2006r. nabywał narkotyki od K. G.. Transakcje odbywały się z reguły na terenie dyskoteki ale zdarzało się również, iż miały miejsce w mieszkaniu K. G.. Od czasu do czasu obaj mężczyźni wspólnie zażywali amfetaminę. We wskazanym okresie D. K. (1) nabył od K. G. marihuanę i haszysz łącznie w ilości około 30 g o wartości około 900 zł oraz amfetaminę w ilości około 60 g o wartości około 2400 zł, ekstazy i amfetaminę pod postacią tabletek o nazwie U. oraz M., łącznie w tym okresie w ilości około 90 sztuk o wartości około 900 zł. Nieustaloną ilość amfetaminy i tabletek około 7 razy udzielił A. Ś. oraz J. O., oraz innym nieustalonym osobom, a pozostałą, nieustaloną część amfetaminy posiadał na własne potrzeby.

Dowód: - zeznania K. G. – k. 306-307, 324, 326 – 327,

K. G. nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, niedorozwój umysłowy ani na inne zaburzenia czynności psychicznych, nie ma tendencji do konfabulacji. Jego inteligencja jest prawidłowa, powyżej przeciętnej. Bardzo dobrze funkcjonuje u niego synteza, analiza, wnioskowanie, zapamiętywanie i odtwarzanie. Stwierdza się u niego cechy osobowości nieprawidłowej typu dys socjalnego, objawy uzależnienia od środków psychoaktywnych, głównie amfetaminy oraz skłonność do nadużywania alkoholu. Zażywanie amfetaminy nie spowodowało u niego wystąpienia powikłań psychotycznych, przebiegających z zaburzeniami o obrazie zespołów paranoidalnych, majaczeniowych lub splątaniowych. Oskarżony przeszedł jeden krótki epizod, w którym występowało krótkotrwałe zaburzenie pamięci o typie palimpsest pamięciowy alkoholowy, spowodowany spożyciem dużej ilości alkoholu oraz 1 – n krótkotrwały epizod

psychotyczny po zażyciu haszyszu. Przyjmowanie amfetaminy miało u niego typowy dla tego preparatu działanie, tj. powodowanie wzrostu aktywności, przedłużanie stanu czuwania, poprawienie znacznie funkcji poznawczych – pamięci i kojarzenia, poprawa nastroju. Nie występowały zaburzenia pamięci, a biorąc pod uwagę wysoki stopień inteligencji K. G. i dobrze funkcjonującą pamięć, był w stanie po zażyciu amfetaminy dokładnie zapamiętać wydarzenia i pamiętać wiele szczegółów. Mógł również wiele zdarzeń odtworzyć, dzięki sporządzonym notatkom. Za czynnik ułatwiający zapamiętywanie wydarzeń należy uznać, że większość osób, których dotyczyła była K. G. znana.

Dowód: - opinia psychiatryczno – psychologiczna – k. 1486 -1493, 1497-1502,

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 2 lipca 2009r. sygn akt III K 188/08, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 9 kwietnia 2010r., sygn. akt II Aka 47/10 K. G. został skazany za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Dowód –wyrok Sądu Okręgowego w sprawie sygn. akt. III K 188/08, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu sygn. akt II AKa 47/10. – k. 1237-1287,

Oskarżony D. K. (1) był dotychczas karany za czyn z art. 178 a § 1 kk. W okresie od dnia 27.05.2006r. do dnia 28.06.2006r. był tymczasowo aresztowany.

Dowód: -karta karna – k. 1466,

- wydruk z Neo – Sad – k. 1471,

Oskarżony D. K. (1) mieszka z konkubiną, z która wychowuje wspólne dziecko, l. 7. Z poprzedniego małżeństwa posiada dziecko, l. 16, na którego zobowiązany jestłożyć alimenty. W sierpniu 2016r. miał wylew. Jest pod stałą kontrolą lekarza. Ze względów zdrowotnych nie pracuje. Utrzymuje się z zasiłku w wysokości 620 zł.

Dowód: wywiad środowiskowy – k. 1202-1204,1504,

Oskarżony D. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Kwestionował, iż zna osobę o nazwisku G., kojarzył jedyniećpuna o imieniu K., który wyrzucany był z dyskoteki za rozprowadzanie narkotyków. D. K. (1) wskazał ponadto, iż któregoś razu podszedł do niego wskazany K. twierdząc, iż objawia mu się Bóg. Wówczas D. K. (1) odepchnął go od siebie, a być może nawet uderzył, aby ten od niego odszedł. Oskarżony w pełni zaprzeczył okolicznościom podawanym przez K. G..

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 333, 1018,

Oskarżony M. G. (1) o ps. (...) zaopatrywał się w narkotyki u mężczyzny o imieniu W.”, o ps. (...). W okresie od stycznia 2007r. do czerwca 2007r. nabył od niego co najmniej 500 g substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, z czego nieustaloną część z niej odsprzedał dealerom T. T. (1) o ps. (...) oraz D. F. (1) o ps. (...) w nieustalonych ilościach w kwocie nie mniej niż 13 zł za gram, natomiast D. K. (2) w ilości 20 gram za kwotę 800 zł. T. T. (1), D. K. (2) oraz D. F. (1) udzielili substancje nabytą od M. G. (1) innym osobom.

Pozostałą część amfetaminy nabytej od mężczyzny o imieniu W., M. G. (1) udzielił w celu uzyskania korzyści majątkowej w wysokości nie mniejszej niż 13 zł za gram nieustalonym osobom w nieustalonej ilości.

Dowód: - zeznania D. K. (2) – k. 15, 78-82,

- zeznania M. K. (2) – k. 385-386-386-387, 1210v, (...),

M. G. (1) we wskazanym okresie jeździł wraz z P. L. do W. do mężczyzny o imieniu W.. Tam każdy z nich zaopatrywał się w środki psychotropowe i odurzające, sprzedając je następnie na własną rękę, nie dzieląc się ze sobą zyskami.

Dowód: - zeznania D. K. (2) – k. 15, 78-82,

Pod koniec 2004r. A. K. oraz K. G. postanowili dokonać kradzieży narkotyków M. G. (1) oraz P. L.. W tym celu jeden z nich w mieszkaniu P. L. zamówił u M. G. (1) amfetaminę pod postacią tabletek o nazwie m. w ilości 70 sztuk. M. G. (2) ustalił cenę za wszystkie tabletki na kwotę 280 zł. Do ich sprzedaży miało dojść na ul. (...) w Ś.. W nieustalonym dniu w okresie od grudnia 2004r do stycznia 2005r. na wskazane miejsce przybył M. G. (1) wraz z P. L.. K. G. miał przy sobie broń, z której wystrzelił, a następnie obaj mężczyźni, tj. A. K. i K. G. po uprzednim użyciu przemocy wobec P. L., odebrali im 70 tabletek m.. M. G. (1) nie odzyskał wskazanych środków psychotropowych, a tym samym nie dokonał ich sprzedaży.

Dowód: - zeznania K. G. – k. 282-283, 285, 281, 1178, 287-288,

- zeznania A. K. – k. 1432,

M. G. (1) odbywał służbę wojskową w okresie od dnia 3.11.2005r. do dnia 26.07 2006r.

Dowód: pismo Wojskowej Komendy Uzuppełnień – k. 1482,

M. G. (1) nie był dotychczas karany.

Dowód: karta karna – k. 1467,

Oskarżony M. G. (1) ma dwójkę dzieci, na rzecz których wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego. Sąsiedzi pozytywnie wypowiadają się na jego temat. Od 2014r. podejmuje prace dorywcze w A.. W 2013 r. z powodu nadużywania alkoholu podejmował próby leczenia odwykowego.

Dowód: kwestionariusz wywiadu środowiskowego – k. 1156,

M. G. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Zaprzeczył, aby znał P. L., mężczyznę o imieniu (...) oraz A. K.. Z widzenia zna K. G.. Zaprzeczył okolicznościom podawanym przez D. K. (2), podając, iż jego kontakt z narkotykami sprowadzał się do tego, iż na dyskotecę chłopak o pseudonimie (...) chciał nabyć środki odurzające. M. G. (1) poprosił D. K. (2) o kupienie marihuany od K. G., a następnie, po ich otrzymaniu M. G. (1) wskazane narkotyki przekazał Zielonemu, biorąc od niego 15 zł dla K. G.. Dodał, iż jego pierwsze dziecko urodziło się (...) Ponadto wskazał, iż nie brał udziału w zdarzeniu opisanym w drugim zarzucie. Dodał, iż kuzyn jego matki był funkcjonariuszem policji, pełnił służbę w R.. Przyznał, iż jego poprzednia dziewczyna nazywała się G. K..

Dowód: - wyjaśnienia M. G. (1) – k. 414-417, 422-424,

D. B. w okresie od stycznia 2007r. do czerwca 2007r. kupował amfetaminę od P. L., przy czym nieustaloną część udzielał nieustalonym osobom, a pozostałą, nieustaloną jej część posiadał. We wskazanym czasie nabył od P. L. łącznie nie mniej niż 30 g amfetaminy o wartości około 1200 zł.

Dowód: zeznania D. K. (2) – k. 16,82,87.

D. B. nie był dotychczas karany.

Dowód: karta karna – k. 1464,

D. B. ma wykształcenie wyższe. Od 4 lat mieszka i pracuje na terenie D., gdzie prowadzi własną działalność gospodarczą. W Polsce w środowisku sąsiedzkim cieszy się dobrą opinią.

Dowód: - wywiad kuratora – k. 1158-1159,

Oskarżony D. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż zna P. L., gdyż chodził z nim do szkoły podstawowej, jednakże nie kupował od niego narkotyków. Zaprzeczył, aby znał D. K. (2).

Sąd nadto zważył, co następuje:

Ustalenia faktyczne w zakresie dotyczącym zachowania D. K. (1), będącego przedmiotem niniejszego postępowania zostały poczynione w oparciu o zeznania K. G.. Oceniając ich wiarygodność Sąd miał na uwadze fakt, iż przysługiwał mu status tzw. małego świadka koronnego. Wskazana okoliczność, przy braku dodatkowych dowodów potwierdzających opisywane przez K. G. sytuacje, nie przesądza o tym, iż nie są one zgodne z prawdą, a K. G. chciał jedynie bezpodstawnie obciążyć inne osoby, aby polepszyć swoją sytuację procesową. Takiemu toku myślenia przeczy czasookres, w którym składał zeznania. Pierwsze z nich odnoszące się do D. K. (1) miały miejsce w dniu 26 stycznia 2011r., kolejne 12 kwietnia 2011r. i 17 maja 2011 r. Należy podkreślić, iż wyrok na mocy którego K. G. został skazany za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i w której to właśnie sprawie zastosowano w stosunku do niego instytucję z art. 60 § 3 kk, został wydany już lipcu 2009r., a zatem ponad półtora roku przed tym, jak K. G. złożył pierwsze zeznania. Z tych też to powodów nie sposób uznać, iż wskazany świadek, zeznając na niekorzyść oskarżonego chciał polepszyć swoją sytuację procesową, skoro wyrok przeciwko niemu był już prawomocny.

Z jego pierwszych zeznań wynika, iż znał D. K. (1) z dyskoteki (...), a także iż sprzedawał mu amfetaminę oraz tabletki na bazie środków psychotropowych. Świadek wówczas wskazał, iż nie jest wskazać ilości, ani też ile razy sprzedał środki odurzające, podając, iż D. K. (1) jednorazowo kupował maksymalnie do dwóch gramów amfetaminy i kilka sztuk tabletek. Podczas składania kolejnych zeznań K. G. podał, iż z uwagi na upływ czasu nie jest w stanie wskazać ilości sprzedawanych narkotyków, jednakże potrafi określić je w przybliżeniu. Zeznał, iż oskarżony kupował od niego amfetaminę, haszysz, marihuanę oraz pigułki tzw. hologramy: M. i U., w ilościach od 10-15 gram amfetaminy miesięcznie, w ilościach od 2 do 5 gram, płacąc 40 zł za gram. Marihuanę na przemian z haszyszem łącznie w ilości 5-6 gram miesięcznie po 30 złotych za gram, natomiast tabletki od 15- 20 tabletek miesięcznie po 10 zł za sztukę.

Sąd uznał drugie z omówionych zeznań za odpowiadające prawdzie i ich treść była podstawą ustaleń faktycznych w sprawie. Przede wszystkim należy wskazać, iż zeznania K. G. były podstawą do przedstawienia zarzutów, a później do wydania wyroków skazujących wielu osób. Z przyczyn oczywistych odtworzenie podczas jednego przesłuchania szczegółów dotyczących ilości i rodzaju sprzedawanych tym osobom narkotyków nie było proste. Skala, na jaką K. G. udzielał środków odurzających była bardzo duża, co wprost wynika z opisanego wyżej wyroku Sądu Okręgowego. Nie jest zatem niczym dziwnym, iż podawał ilości sprzedawanych narkotyków w przybliżeniu, a także iż chronologicznie później złożone zeznania, zawierają więcej szczegółów. K. G. składając wielokrotnie zeznania odnośnie wielu innych osób nie pamiętał wszystkich okoliczności dotyczących danej osoby, a pewne szczegóły przypominały mu się pomiędzy przesłuchaniami. Należy zwrócić uwagę, iż składając drugie zeznania w dniu 17 maja 2011r. doprecyzował nie tylko ilości i rodzaje sprzedawanych oskarżonemu środków odurzających ale również czasookres w jakich miało to miejsce, podając między innymi, iż kontakt z D. K. (1) nawiązał po tym jak oskarżony wyszedł z Zakładu Karnego około 2006r. Trudno uznać, iż okoliczność ta została przez świadka wymyślona, skoro rzeczywiście D. K. (1) przebywał w areszcie śledczym od dnia 27.05.2006r. do dnia 28.06.2006r. A przecież tej informacji K. G. też nie podawał podczas pierwszego przesłuchania. Z tego też powodu, Sąd uznał, iż nie ma podstaw do kwestionowania zeznań K. G., przyjmując jego twierdzenia z dnia 17 maja 2011r. za wiarygodne, również co do tego, iż D. K. (1) część z zakupionej amfetaminy i tabletek udzielił około 7 razy A. Ś., J. O. oraz innym nieustalonym osobom.

Za uznaniem zeznań K. G. za wiarygodne przemawia ponadto treść opinii psychologiczno – psychiatrycznej, sporządzonej na potrzeby sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w Świdnicy, sygn. akt III K 188/08. Wynika z niej, iż K. G. ma wysoki stopień inteligencji, bardzo dobrze funkcjonuje u niego pamięć w zakresie zapamiętywania i odtwarzania, również bardzo dobrze funkcjonuje synteza i analiza. Jak ponadto wskazali biegli, używanie przez świadka amfetaminy i alkoholu nie upośledzało z przyczyn psychopatologicznych jego zdolności do

zapamiętywania, odtwarzania obserwowanych wydarzeń. Z uwagi na zaprezentowana przez K. G. postawę podczas rozprawy w dniu 10 grudnia 2015r., Sąd nie dopuścił w niniejszym postępowaniu opinii psychologiczno – psychiatrycznej, opierając się na opinii sporządzonej do sprawy III K 188/08, która jest spójna, logiczna, sporządzona przez osoby o specjalistycznej wiedzy w tym zakresie.

Nie sposób odnieść się do zeznań K. G. podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 10 grudnia 2015r., albowiem świadek odmówił ich składania, podając, iż z uwagi na jego wcześniejsze zeznania, obawia się o swoje bezpieczeństwo. Jednocześnie dodał, iż jego zdaniem został bezprawnie osadzony, a jego dzieci znalazły się w domu dziecka i z tego powodu zakończył jakkolwiek współpracę z wymiarem sprawiedliwości.

W świetle omówionego wyżej materiału dowodowego, waloru wiarygodności odmówiono wyjaśnieniom oskarżonego D. K. (1), który kwestionował swoje sprawstwo, podając, iż kojarzy ćpuna o imieniu K., zaprzeczając przy tym, aby kiedykolwiek kupował od niego narkotyki. Niewiarygodnie brzmią przy tym przypuszczenia oskarżonego, iż K. G. obciąża go w zemście za to, iż oskarżony kiedyś go odepchnął, a może nawet uderzył. Składając zeznania na temat D. K. (1) K. G. był już prawomocnie skazany i trudno uznać iż dla zemsty obciążył oskarżonego, zeznając nieprawdę. Przeciwnego wniosku nie można wysnuć analizując zeznania A. Ś., która zaprzeczyła, aby kiedykolwiek uzyskała środki odurzające od D. K. (1). Zdaniem Sądu jej zeznania były ukierunkowane na uniknięcie przez oskarżonego odpowiedzialności karnej. Należy bowiem wskazać, iż jak wynika z wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygn. akt III K 188/08 A. Ś. została skazana za udzielanie narkotyków osobie o imieniu T. oraz innym nieustalonym osobom, a także za pomocnictwo do udzielenia środków odurzających innym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz z posiadanie marihuany oraz amfetaminy. Już z samego opisu czynu wynika, iż świadek nie ujawniła organom ścigania osób, które nabyły od niej środki odurzające. A zatem i w niniejszym postępowaniu nie chciała obciążyć D. K. (1).

Z kolei pomimo podjętych przez Sąd prób, nie udało się przesłuchać J. O.. Uznano przy tym, iż K. G. nie miał powodów wymyślić, iż to właśnie jej oskarżony udzielał narkotyków, tym bardziej że jednocześnie wskazał, że narkotyki te były udzielane również innym osobom. Gdyby zatem K. G. nie miał pewności co do J. O. oraz A. Ś., poprzestałby na stwierdzeniu odnoszącym się jedynie do „innych osób”.

Określając czasookres w którym D. K. (1) nabywał narkotyki od K. G. i część z nich posiadał, a część udzielał innym osobom, za datę początkową należało przyjąć dzień 29 czerwca 2006r. (oskarżony opuścił areszt śledczy w dniu 28.06.2006r), natomiast za końcową koniec grudnia 2006r., albowiem K. G. rozpoczął współpracę z policją wiosną 2007r., natomiast jak wskazał w zeznaniach, jego kontakty z oskarżonym zakończyły się około 2- 3 miesięcy przed tym, jak rozpoczęła się współpraca z organami ścigania.

Przyjmując zatem za wiarygodne zeznania K. G. z dnia 17 maja 2011r. uznano, iż D. K. (1) we wskazanym okresie nabył od niego:

- marihuanę i haszysz łącznie w ilości około 30 g (przyjmując wersję korzystniejszą dla oskarżonego 5 gram miesięcznie x 6 miesięcy) o wartości około 900 zł (30 g x 30 zł),
- amfetaminę około 60 g (przyjmując korzystniejszą dla oskarżonego 10 gram miesięcznie x 6 miesięcy) o wartości około 2400 zł (60 g x 40 zł),
- ekstazy i amfetaminę pod postacią tabletek pod nazwą U. oraz M. łącznie w tym okresie w ilości około 90 sztuk (przyjmując korzystniejszą dla oskarżonego 15 sztuk miesięcznie x 6 miesięcy) o wartości około 900 zł (90 sztuk x 10 zł),

przy czym nieustaloną ilość amfetaminy oraz tabletek około 7 razy udzielił A. Ś. oraz J. O., oraz innym nieustalonym osobom.

Niewiele wniosły do sprawy zeznania M. T., właściciela dyskoteki (...), który zeznał, iż nie wie nic na temat tego, aby D. K. (1) miał kontakt z narkotykami.

Rekonstruuąc stan faktyczny w zakresie dotyczącym M. G. (1) Sąd oparł się na zeznaniach D. K. (2), które uznał za wiarygodne. Nie sposób uznać, iż wskazany świadek obciążając oskarżonego chciał polepszyć swoją sytuację procesową w postępowaniu, w którym został również i wobec niego wydany wyrok w sprawie Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygn. III K 188/08, skoro D. K. (2) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wówczas czynów (k. 79). Jego zeznania odnośnie M. G. (1) zawierały wiele szczegółów odnoszących się do jego życia rodzinnego (jego byłej i obecnej dziewczyny, dziecka, odbycia przez oskarżonego służby wojskowej) oraz informacji dotyczących okoliczności nabywania środków psychotropowych przez M. G. (1), a następnie ich udzielania. Sąd nie znalazł powodów do kwestionowania tych zeznań, gdyż pozostałe dowody zgromadzone w sprawie nie podważyły skutecznie ich prawdziwości.

Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, iż M. G. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z P. L., albowiem z zeznań D. K. (2) wynika jedynie, iż obaj mężczyźni zaopatrywali się w narkotyki u mężczyzny o imieniu W., do którego razem jeździli. Materiał dowodowy nie wskazuje natomiast na to, iż M. G. (1) oraz P. L. wspólnie nabywali środki psychotropowe, a następnie działając wspólnie i w porozumieniu zbywali je, dzieląc się zyskami. Z tego też względu przyjęto, iż każdy z nich nabywał oraz udzielał środków psychotropowych i odurzających na własną rękę. W konsekwencji Sąd nie przypisał M. G. (1) tych substancji, które jak wskazywał D. K. (2), zostały nabyte przez P. L., w tym również marihuany, eliminując ją z opisu czynu przypisanego M. G. (1).

Opierając się na zeznaniach D. K. (2) z dnia 18.06.2008r. (k. 79 v) uznano, iż M. G. (1) nabył od mężczyzny o imieniu W. co najmniej 500 g amfetaminy. Świadek wskazał, iż około 6 - 7 razy w okresie od stycznia do czerwca 2007r. był razem z M. G. (1) oraz P. L. w W. w celu nabycia narkotyków od W.. M. G. (1), jak podał świadek, „niekiedy nawet brał od niego amfetaminę w ilości po 250 g”. Zatem Sąd przyjął, iż w takich ilościach nabył amfetaminę co najmniej dwa razy, skoro świadek użył sformułowania „niekiedy”, co daje nam co najmniej 500 g tej substancji psychotropowej po 13 złotych za gram.

Za wiarygodne uznano również zeznania D. K. (2) co do tego, iż M. G. (1) część amfetaminy sprzedawał innym dealerom, a część sprzedawał bezpośrednio osobom zażywającym amfetaminę. Do grona dealerów należeli T. T. (1) o ps. (...), D. F. (1) o ps. (...) oraz sam D. K. (2). W oparciu o zeznania D. K. (2) nie udało się ustalić w jakiej ilości M. G. (1) sprzedał narkotyki T. T. (1) oraz D. F. (2), albowiem świadek zeznawał ogólnie, podając ilości, jakie te osoby kupiły łącznie od M. G. (1) oraz P. L., a jak już wcześniej wskazano w sprawie brak jest dowodów na to, iż P. L. i M. G. (1) działali wspólnie i w porozumieniu. Ponadto D. K. (2) nie podał za jaką konkretnie kwotę M. G. (1) sprzedawał amfetaminę, dlatego przyjęto, iż co najmniej za 13 zł, gdyż za taką cenę nabywał je od mężczyzny o imieniu W..

Precyzyjne informacje odnośnie ilości zakupionej amfetaminy D. K. (2) podał jedynie odnośnie swojej osoby, wskazując, iż od M. zakupił około 20 gram po 40 złotych za gram, czyli łącznie za kwotę 800 zł, którą to substancję psychotropową D. K. (2) sprzedawał innym osobom (k.80).

W oparciu o zeznania D. K. (2) nie udało się ustalić w jakich ilościach i komu M. G. (1) sprzedawał amfetaminę osobom, które kupowały ją dla siebie.

Sąd nie miał wątpliwości, iż M., o którym zeznał w postępowaniu przygotowawczym D. K. (2) to właśnie M. G. (1). Świadczą o tym informacje podawane przez D. K. (2). Świadek wskazał, iż M. po wyjściu z wojska zaczął handlować narkotykami. Jak wynika z informacji Wojskowej Komendy Uzuppełnień w K. M. G. (1) rzeczywiście odbywał służbę wojskową w okresie od dnia 3.11.2005r. do dnia 26.07.2006r. Prawdziwa okazała się również informacja podawana przez tego świadka, iż w tamtym okresie dziewczyna M. była w ciąży, a termin porodu był wyznaczony za miesiąc licząc od dnia w którym D. K. (2) składał zeznania (k.78), czyli w lipcu 2008 r. I rzeczywiście, pierwsze dziecko M. G. (1) urodziło się w tym okresie - 31 lipca 2008r. lub 10.08.2008r. (oskarżony podał dwie różne daty urodzenia dziecka). Ponadto, jak wynika z wyjaśnień M. G. (1) (k.1210) jego była żona E., która jest matką jego pierwszego dziecka, mieszka

na ul. (...), co również pokrywa się z zeznaniami świadka (k. 79v). Prawdą jest również, iż oskarżony mieszkał na osiedlu (...), choć nie na ulicy (...), jak przypuszczał świadek (k.79v). Oskarżony M. G. (1) potwierdził również okoliczność podawaną przez D. K. (2), iż pracował w W. jako spawacz (k. 1210). Prawdą jest również, iż G. K. była dziewczyną M. G. (1), o czym także zeznał D. K. (2).

Za niewiarygodne uznano wyjaśnienia M. G. (1) złożone na rozprawie (k. 1210), co do tego, iż nikt z jego rodziny nie był funkcjonariuszem policji, a także w zakresie twierdzeń, iż G. K. nie była jego dziewczyną. Zupełnie odmienne wyjaśnienia oskarżony złożył w trakcie postępowania przygotowawczego (k. 417), kiedy jeszcze nie miał świadomości, iż wskazane informacje będą służyły do zidentyfikowania jego osoby.

Również za nie odpowiadające prawdzie przyjęto wyjaśnienia M. G. (1) w tej części, w której kwestionował swoje sprawstwo. Jego twierdzenia zmierzały do uchronienia siebie przed odpowiedzialnością karną. Z akt sprawy nie wynika, aby D. K. (2) miał powody bezpodstawnie obciążyć oskarżonego, tym bardziej, iż nie znał jego imienia i nazwiska, posługując się jedynie jego pseudonimem.

Za niewiarygodne uznano natomiast zeznania D. K. (2) złożone po tym jak sprawa III K 188/08 została przesłana z aktem oskarżenia do Sądu Okręgowego. Wówczas D. K. (2) zaczął odwoływać swoje wcześniejsze zeznania i takie stanowisko podtrzymał również na rozprawie w niniejszym procesie. Nie budzi wątpliwości Sadu, iż zmiana stanowiska D. K. (2) wynikała z gróźb, jakie padały pod jego adresem, kiedy grożono mu, że go „dojadą”. N. brzmia jego tłumaczenia, iż to policjanci w trakcie postępowania przygotowawczego wywierali na niego wpływ, sugerując pytania, skoro funkcjonariusze dopiero po złożeniu zeznań przez D. K. (2) odnośnie działań mężczyzny o pseudonimie (...), ustalili na podstawie informacji podanych przez świadka, iż był to M. G. (1). Gdyby D. K. (2) nie znał osób, o których zeznał, nie podałby tyle szczegółów, w tym również co do ilości narkotyków nabywanych przez oskarżonych. Niewiarygodnie brzmią zatem jego zeznania złożone na rozprawie w dniu 25 lipca 2013r. (k. 735v), iż podając ilości środków psychotropowych „strzelał”. Nie przekonują Sąd również jego twierdzenia, iż obciążał inne osoby, aby uniknąć tymczasowego aresztowania, skoro w tych samych wyjaśnieniach przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, podając szczegóły dotyczące procederu przestępczego z jego udziałem.

Zeznania P. L. co do tego, iż nie zna M. G. (1) również uznano za niewiarygodne, skoro D. K. (2) ze szczegółami opisał jego kontakty z oskarżonym, w tym również wspólne wyjazdy do W. po zakup narkotyków od mężczyzny o imieniu W.. Oczywistym jest, iż z uwagi na toczące się równoległe postępowanie z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, P. L. kierował się chęcią uchronienia nie tylko M. G. (1) przed odpowiedzialnością karną ale przede wszystkim siebie samego. Również Ż. L., żona P. L. twierdziła, iż nie zna M. G. (1). Dopiero na pytanie Prokuratora, czy na facebooku oskarżony należy do grona jej znajomych przyznała, iż rzeczywiście tak, nieudolnie wykazując, iż mimo to nie zna oskarżonego.

Za wiarygodne uznano zeznania M. K. (2) w zakresie informacji uzyskanej od córki G. K. co do tego, iż córka spotykała się z M. G. (1) o ps. (...) przez okres 3-4 miesięcy. Świadek nie miała interesu zeznawać niezgodnie z prawdą, jej córka przebywał na stałe poza granicami kraju, z kolei z M. G. (1) obie kobiety nie utrzymują kontaktu.

Czyniąc ustalenia faktyczne odnośnie czynu opisanego w pkt. V wyroku, Sąd oparł się na zeznaniach K. G. oraz A. K.. Ocena wiarygodności pierwszego ze wskazanych świadków została dokonana przez Sąd, podczas rozważań dotyczących czynów popełnionych przez D. K. (1) i do tej części uzasadnienia Sąd wprost odsyła, albowiem są one aktualne również w zakresie oceny zeznań tego świadka odnośnie M. G. (1).

Należy przy tym dodać, iż zeznania K. G. oraz A. K. nie były spójne co do przebiegu wskazanego zdarzenia. Każdy z nich, pomimo wydania już wobec nich wyroku skazującego w sprawie III K 188/08 (pkt XXXV wyroku) za dokonanie przestępstwa rozboju na M. G. (1) i P. L. w wyniku którego zabrali im w celu przywłaszczenia 70 sztuk tabletek ekstazy, starał się umniejszyć swoją rolę w tym procederze. Niemniej jednak, z zeznań tych wynika, iż M. G. (1) i P. L. planowali sprzedać wskazanym świadkom 70 sztuk tabletek m., a do transakcji jednakże nie doszło, gdyż narkotyki zostały im siłą odebrane. Sąd uznał w tym zakresie zeznania świadków za wiarygodne, chociażby z tego względu, iż były one

podstawą do wydania wobec nich wyroku skazującego w sprawie III K 188/08 za czyn z art. 280 § 1 kk. Zatem nie sposób uznać, iż A. K. i K. G. obciążyli siebie bezpodstawnie.

Również K. G. znał M. G. (1) jedynie po pseudonimie. Opisując go, twierdził, iż M., chwalił się iż jego ojciec jest policjantem. Jak przyznał sam M. G. (1) w postępowaniu przygotowawczym, policjantem jest kuzyn jego matki, a nie ojciec, co nie oznacza, iż oskarżony z jakiś powodów twierdził, iż to jego tato jest funkcjonariuszem publicznym. W pełni natomiast zgadza się okoliczność podawana przez K. G., co do tego, iż M. pracował w lakierni na (...) (k. 1178), którą to okoliczność potwierdził M. G. (1), przyznając, iż rzeczywiście był tam zatrudniony (k. 1210).

Przechodząc do rozważań odnośnie oskarżonego D. B. należy wskazać, iż ustalenia w tym zakresie Sąd oparł na zeznaniach D. K. (2). Ocenę wiarygodności tego świadka, również w aspekcie zmiany przez niego treści zeznań, Sąd zawarł we wcześniejszej części uzasadnienia i jest one aktualna również w przypadku analizy jego wypowiedzi odnośnie D. B.. Należy przy tym dodać, iż D. K. (2) trzykrotnie wypowiadał się na temat zachowania D. B.. Po raz pierwszy składając zeznania w dniu 18 czerwca 2008r, następnie w dniu 30 czerwca 2008r. i ostatni raz w dniu 9 marca 2010r. Jego pierwsze zeznania dotyczyły okresu, kiedy utrzymywał kontakty P. L. oraz M. G. (3), kiedy to jeździł z nimi do W. w okresie styczeń – czerwiec 2007r. (k. 79). Kontekst składanych przez niego zeznań wskazuje, iż mówiąc o przestępczym procederze D. B. odnosił się również do tego okresu. Z tego też względu uznano, iż w zeznaniach składanych przez niego w 2010r., świadek z uwagi na upływ czasu nieprawidłowo wskazał datę 2006 r., choć, co należy podkreślić, dodał, iż miało to miejsce „w tym okresie o którym wyjaśniałem”, czyli de facto o okresie styczeń - czerwiec 2007 r. (k. 79 – pierwsze zeznania), bo o tym okresie w tych wyjaśnieniach mówił.

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom D. K. (2), co do ilości nabywanej przez D. B. amfetaminy, tj. łącznie w tym okresie nie mniej niż 30 g. D. K. (2) był świadkiem tych transakcji, a zatem był w stanie podać minimalną ilość nabytego narkotyku. Świadek rozpoznał na tablicach poglądowych D. B., a także wskazał, iż mieszka on na ul.(...), co jest zgodne z prawdą (k.498). W toku procesu nie ujawniły się okoliczności mające świadczyć o tym, iż D. K. (2) chciał bezpodstawnie obciążyć oskarżonego. Za wiarygodne bowiem nie można uznać jego zeznań złożonych na rozprawie, o czym była mowa we wcześniejszej części uzasadnienia, do której Sąd odsyła.

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i wobec postawy D. K. (2) na rozprawie nie ustalono jaką część z posiadanej amfetaminy oskarżony udzielił innym osobom.

W świetle powyższych dowodów za niewiarygodne uznano wyjaśnienia D. B., który kwestionował swoje sprawstwo. Należy podkreślić, iż oskarżony zna P. L., z którym chodził do jednej szkoły. W opinii Sądu w obawie przed odpowiedzialnością karną nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Odnośnie kwalifikacji prawnej czynu przyjętej w stosunku do D. K. (1):

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 62 ust. 1 i art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

Zgodnie z treścią art. 62 ust. 1 cytowanej ustawy karalne jest posiadanie, wbrew przepisom ustawy, środków odurzających bądź substancji psychotropowych. Natomiast w myśl art. 58 ust. 1 zabronione jest udzielanie, wbrew przepisom ustawy, innej osobie wskazanych środków.

Sąd w pełni podziela pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 27 marca 2015r. (sygn. akt II Aka 59/15), zgodnie z którym posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, które łączy się z przestępstwami, określonymi w art. 55 (przywóz, wywóz, nabycie, przewóz), art. 56 (nielegalny obrót), art. 58 (udzielanie środka, nakłanianie), art. 59 (udzielanie środka, nakłanianie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej) ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, nie podlega odrębnemu ukaraniu (pozorny zbieg przestępstw) i stanowi czyn współukarany, jeżeli zachowana jest więź czasowa i sytuacyjna z przestępstwem głównym. Taka więź czasową, wobec braku dowodów przeciwnych, należało przyjąć w zakresie zachowania D. K. (1) polegającego na nabyciu amfetaminy oraz ekstazy i amfetaminy pod postacią tabletek o nazwie U. i M. (...) ich udzielenie (art. 58

ust. 1 ustawy) J. O., A. Ś. i innym nieustalonym osobom. Zatem w tym zakresie posiadanie tych środków, wbrew przepisom ustawy stanowiło czyn współukarany w stosunku do przestępstwa udzielania wbrew przepisom ustawy, a zatem wyczerpywało znamiona występku jedynie z art. 58 ust. 1 cytowanej ustawy.

Natomiast pozostałą, nieustaloną część amfetaminy i tabletek oskarżony posiadał, a zatem wyczerpał znamiona występku z art. 62 ust. 1 cytowanej ustawy.

D. K. (1) dopuścił się również przestępstwa posiadania wbrew przepisom ustawy marihuany i haszyszu. Z materiału dowodowego zgromadzonego sprawie nie wynika, aby komukolwiek te substancje udzielał.

Nie budzi również wątpliwości Sądu, iż środki, które posiadał i udzielał oskarżony należą do grupy substancji wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy, a ich posiadanie i udzielanie miało miejsce wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Jednocześnie należy przyjąć, iż D. K. (1) działał z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu w rozumieniu art. 12 kk posiadając marihuanę, haszysz, amfetaminę oraz amfetaminę i ekstazy pod postacią tabletek o nazwie M. (...), uprzednio nabytą od K. G. i część z nich udzielając A. Ś., J. O. i innym nieustalonym osobom.

Odnośnie kwalifikacji prawnej czynu przyjętej w stosunku do M. G. (1):

M. G. (1) w zakresie czynu opisanego w pkt III wyroku wyczerpał znamiona występku z art. 56 ust 1 w zw. z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw.z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.

Jego zachowanie polegało na sprzedaży substancji psychotropowej amfetaminy, tj. udzieleniu tego środka w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nieustalonym osobom (konsumentom) i w nieustalonej ilości za kwotę nie mniejsza niż 13 zł za gram (art. 59 ust. 1 ustawy), a ponadto na wprowadzeniu do obrotu tej substancji psychotropowej poprzez sprzedaż jej dealerom, tj. T. T. (1), D. F. (1), D. K. (2), którzy udzielali tej substancji innym osobom (art. 56 ust. 1 ustawy). Z uwagi na fakt, iż możliwe było ustalenie jedynie ilości amfetaminy, jaką sprzedał D. K. (2) – 20 g, Sąd zmodyfikował opis czynu przyjęty przez Prokuratora, a odnoszący się do ust. 3 art. 56 ustawy, przyjmując iż materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala na przyjęcie, iż M. G. (1) wprowadził do obrotu „znaczna ilość” substancji psychotropowych.

Pojęcie „wprowadzanie do obrotu”, które jest zawarte w art. 4 pkt 34 ustawy, oznacza udostępnienie osobom trzecim, odpłatnie lub nieodpłatnie, środków odurzających, substancji psychotropowych, prekursorów lub środków zastępczych. Jest to zatem aktywna forma nielegalnego obrotu nimi. Należy dodać, że osobą trzecią w tym wypadku nie jest ich konsument, tzn. osoba, której substancje te udostępniono w celu ich użycia. Ważne jest, aby sprawca przewidywał możliwość, że przekazywane środki lub substancje znajdują się w ten sposób w obrocie i co najmniej godził się na to (B. Ślusarczyk, Narkomania. Problemy prawnokryminologiczne, Warszawa 1991, s. 162). T. T. (1), D. F. (1) i D. K. (2) byli znanymi w środowisku dealerami, zatem oczywistym jest, iż M. G. (1) miał świadomość, iż wskazane osoby będą sprzedawały kupione od niego narkotyki konsumentom.

Jednocześnie Sąd uznał, iż oskarżony nabywając narkotyki od mężczyzny o imieniu W. z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu w rozumieniu art. 12 kk część z nich wprowadzał do obrotu, a część sprzedawał konsumentom.

Jednocześnie, biorąc pod uwagę ilość amfetaminy, która została przez niego udzielona w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wprowadzona do obrotu, czasookres tego procederu, należało przyjąć, iż oskarżony z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu w rozumieniu art. 65 § 1 kk.

Natomiast zachowanie oskarżonego opisanego w pkt V wyroku wyczerpało znamiona występku z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony usiłował dokonać

sprzedaży substancji psychotropowych, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, że zostały mu one siłą odebrane. Sąd uznał, iż materiał zgromadzony w sprawie nie pozwala na przyjęcie, iż M. G. (1) usiłował wprowadzić do obrotu wskazane tabletki, albowiem nie wykazano, iż już w roku 2004/2005 M. G. (1) mógł się domyślać, iż K. G. oraz P. L. chcą udzielić zakupionych tabletek innym osobom.

Odnośnie kwalifikacji prawnej czynu przyjętej w stosunku do D. B.:

Zachowanie D. B. wyczerpało znamiona występku z art. 62 ust. 1 i art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk. Rozważania odnośnie rozumienia wskazanych przepisów zostały zwarte przy omawianiu kwalifikacji prawnej czynu przypisanego D. K. (1), do których Sąd odsyła.

Podkreślić jedynie należy, iż przepisy Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii nie penalizują czynu polegającego na nabyciu środków odurzających i psychotropowych. Karalne jest natomiast ich posiadanie i udzielanie. Tak jak już wyżej wskazano, podczas procesu nie ustalono jaką część z nabytych środków psychotropowych D. B. przeznaczył na własne potrzeby, a jaką udzielił nieustalonym osobom. W tym ostatnim przypadku posiadanie jest czynem współukaranym w stosunku do udzielania.

Przyjęto przy tym, iż D. B. we wskazanym okresie działał z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu w rozumieniu art. 12 kk.

Przy wymiarze kary oskarżonym Sąd miał na uwadze wszystkie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk, bacząc by dolegliwość kary nie przekroczyła stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W stosunku do D. K. (1) i M. G. (1) Sąd zastosował przepisy obowiązujące przed dniem 1.07.2015r., albowiem były one dla nich względniejsze, z uwagi na przesłanki dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary, w tym konieczność orzeczenia obowiązków wynikających z art. 72 § 1 kk. Omyłkowo w stosunku do D. B. przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary Sąd wskazał podstawy zawieszenia w brzmieniu ustawy po nowelizacji lipcowej.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze wpływ środków odurzających na zdrowie ludzi i niebezpieczeństwo, jakie za sobą niesie zażywanie narkotyków i ich udostępniania innym osobom. Ponadto w stosunku do każdego z oskarżonych Sąd miarkował karę biorąc pod uwagę ilość środków, która została przez nich nabyta, a w konsekwencji była przez nich posiadana, a częściowo udzielana. Należało również uwzględnić, iż czyny, których dopuścili się wszyscy oskarżeni miały miejsce kilka lat temu i od tego czasu oskarżeni ustabilizowali swoją sytuację osobistą. Na wymiar kary miał również wpływ fakt, iż M. G. (1) oraz D. B. mają status osób niekaranych, natomiast D. K. (1) był karany za czyn z art. 178 a § 1 kk. Ponadto wszyscy oskarżeni posiadają dobrą opinię środowiskową.

Dodatkowo podkreślić należy, iż M. G. (1) dopuścił się również przestępstwa wprowadzania do obrotu środków psychotropowych, czyli czynu o większej społecznej szkodliwości, aniżeli udzielanie środków odurzających.

Z tych też to wszystkich względów Sąd wymierzył:

- D. K. (1) karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,
- M. G. (1) za czyn opisany w pkt III wyroku – karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych, natomiast za czyn opisany w pkt. V wyroku karę roku pozbawienia wolności,
- D. B. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Ilość stawek dziennych grzywny orzeczona wobec M. G. (1) uzasadniona jest charakterem przypisanego mu przestępstwa oraz znacznym upływem czasu od jego popełnienia. Wysokość stawki ustalona została na kwotę 20 zł, gdyż oskarżony pracuje dorywczo poza granicami kraju, jest osobą młodą i zdrową, bez przeciwwskazań do pracy.

Przy wymiarze kary łącznej wobec M. G. (1) Sąd uwzględnił fakt, iż oskarżony wszystkich przestępstw dopuścił się z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a ponadto uwzględniono jego dotychczasową niekaralność.

Jednocześnie Sąd uznał, iż wszyscy oskarżeni zasługują na zastosowanie wobec nich dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, albowiem ich aktualny sposób życia, po tylu latach od popełnienia przestępstwa wskazuje na to, iż kara w takiej postaci spełni swoje cele zarówno wychowawcze, jak i prewencyjne.

Z tych względów, Sąd zawiesił D. K. (1) oraz D. B. karę na okres próby 2 lat, natomiast M. G. (1) karę łączną na okres 5 lat. W przypadku tego ostatniego oskarżonego, najdłuższy z możliwych okresów próby podyktowany jest charakterem czynów, jakich M. G. (1) się dopuścił. Zdaniem Sąd wymaga on dłuższego okresu monitorowania jego zachowania.

Ponadto w oparciu o treść art. 45 § 1 kk Sąd zobowiązany był orzec stosunku do M. G. (1) przypadku z uzyskanej z przestępstwa opisanego w pkt. III wyroku korzyści majątkowej w kwocie 7040 zł. Oskarżony 800 zł uzyskał ze sprzedaży środków psychotropowych D. K. (2), pozostałą część amfetaminy tj. 480 g sprzedał za kwotę 13 zł innym nieustalonym osobom oraz T. T. (1) i D. F. (1) (480 x 13 = 6240 zł).

Jednocześnie Sąd zasądził od oskarżonych M. G. (1) i D. B. po 1/6 poniesionych w sprawie wydatków z postępowania przygotowawczego (wówczas postępowanie toczyło się przeciwko 6 oskarżonych) i po 1/5 z postępowania sądowego. Sytuacja finansowa, zdrowotna oskarżonych nie uzasadniała zwolnienia ich z ponoszenia kosztów. Natomiast D. K. (1) został z nich zwolniony, z uwagi ciężką sytuację finansową związaną z przebytym przez niego wylewem.